

тогава той ся много радва, зашто-то мысли, чetty пары съ едно голѣмо добро. А кога-то нѣкой, какъвъ разбойникъ да е, та му земе кесіѣтъ съ паричкы-ты, и златный часовникъ, тогова той тѣжи и жѣли, зашто-то го пріима и съгладва за голѣмо зло.

Душя-та усѣща и любовь и мръзость доброжелательство и зависть, надѣжда, и благодарность и много още другы страсти, или врьти жестокы душевны нѣравы.

Любовь е драгость, и коя-то причинява у насъ привлеканіе камъ нѣкоѣхъ отлична особа, или на похубавѣхъ нѣкоѣхъ другѣхъ; тя ся произвожда и кога-то мы на животно или на нѣкой прѣдмѣтъ, какво-то намѣримъ, кое-то ни привличя и что-то ни допада. — Ненависть е наклоность пакъ, да ся радваме за не сполукѣтъ и за всяко зло на другыго.

Добродѣяніе или доброжелательство е радваніе за честь и добро на другый; а зависть, — досада за това. —

Присмиваніе и подсмиваніе е лошо изражяваніе на радость за погрѣшкѣхъ или несполукѣхъ на другый, или лошо изважданіе (износяніе) на неговѣтъ слабость, или на неговѣтъ смешнѣхъ странѣхъ.

Задоволство е тиха радость за наше-то състояніе, или за добро-то, кое-то сме направили. Капніе напротивъ нецоволство или желаніе за това, что-то сме направили.